

употрѣбилъ кремѣка, а по-после коститѣ и рогата на разни животни. Когато разбивалъ разни камѣни, той разбралъ, че кремѣктѣ се троши най-лесно. И при това всѣки кжсъ притежава естествено заострени рѣбове и рогове. Единъ такъвъ кжсъ може направо да се употребява като ножъ, едно много необходимо орѣжие за тогавашния човѣкъ. Съ него той може да разпори и одере убито животно; може да си отрѣже тояга, да я заостри и оглади; съ ножа може да изрѣзва отъ кости и рога разни други орѣдия: шила, игли, върхове за копия, стрели и др.

Едно отъ най-старитѣ орѣдия, което е приготвила нѣкога човѣшката рѣка, е юмручниятъ клинъ (обр. 2). Той билъ 15—20 см. дълго орѣжие съ три-жгълна или сърдцевидна форма, направено отъ кремѣкъ.

Обр. 2. Юмрученъ клинъ.

Съ това орѣжие тогавашниятъ човѣкъ се бранѣлъ отъ кръвожаднитѣ животни и нанасялъ смъртоносни удари при нужда. Страничнитеъ остри рѣбове могли да му служатъ като ножъ, като брадва за отсичане тояги, като стѣргалка за изчистване на животински кожи отъ подкожната тъканъ и пр., а широкиятъ край, който е несравнено по-дебелъ, могълъ да бѣде употребенъ като чукъ. Следователно юмручниятъ клинъ представя